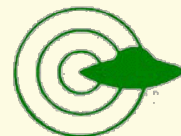

Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

[FAQ](#) [Sådan kan du hjælpe](#) [Kontakt](#) [Presserum](#) [Om ufo.dk](#) [Om SUFOI](#) [Persondatapolitik](#) [Kolofon](#)

[Observationer](#) [Himlens fænomener mv.](#) [UFO-Mail](#) [Artikelarkiv](#) [Online bøger](#) [Butik](#) [Undervisning](#) [Links](#)

[Forside](#) > [UFO-Mail](#) > [UFO-Mail 2018](#) > UFO-Mail nr. 256

UFO-Mail nr. 276

10. december 2018

Skinwalker Ranch: Verdens mest uhyggelige UFO-hotspot

Der findes områder, hvor ufoobservationer er så hyppige, at der tales om et såkaldt hotspot. Et af disse hotspots er den berygtede Skinwalker Ranch i USA. Da en familie flyttede ind i 1994 for at opdrætte kvæg, blev det begyndelsen på et veritabelt mareridt, hvor de ikke kun blev terroriseret af poltergeister og andre overnaturlige monstre, men også havde en lang række ufooplevelser og blev udsat for kvægmishandlinger. Dette fik rigmanden Robert Bigelow til at sende et hold videnskabsmænd til ranchen for at finde ud af, hvad der egentlig foregik. Ifølge kilder resulterede disse undersøgelser i mindst to dødsfald!

Af Henning Dethlefsen

Forfalden bygning på Skinwalker Ranch.

(Foto: skinwalkerranch.org)

Hovedkilden til de skræmmende hændelser på Skinwalker Ranch er journalisten George Knapp, der sammen med Colm A. Kelleher i 2005 udgav bogen *Hunt for the Skinwalker*. Så sent som september 2018 udsendte ufoentusiasten Jeremy Corbell en filmdokumentar af samme navn, som i vid udstrækning bygger på Knapps og Kellehers undersøgelser, og hvor de to også optræder som hovedfigurer.

På nettet kan man også finde en lang række foredrag og interviews af Knapp, hvor han gengiver historierne. Knapp kalder i bogen og i foredragene manden i den uheldige familie for Tom Gormann, men lægger ikke skjul på, at der er tale om et falsk navn for at beskytte familiens identitet. En kort søgning på nettet afslører dog hurtigt mandens rigtige identitet som Terry Sherman. Hans kone hedder Gwen Sherman. Flere steder kaldes ranchen derfor heller ikke Skinwalker Ranch, men The Sherman Ranch. Foruden Terry og Gwen er der deres to teenagerbørn. Men hvorfor kaldes ranchen så de fleste steder Skinwalker Ranch?

George Knapp (tv.) og Matt Adams ved Annual Peabody Awards i maj 2009

(Fotograf: Anders Krusberg/Peabody Awards)

Et smukt sted med en dyster forhistorie

Skinwalker Ranch ligger i et ret øde område i den nordøstlige del af staten Utah. Området er vældigt smukt med masser af ferskvand, græs, og spredt bevoksning. Området var for lang tid siden et vigtigt jagtområde for Navajo-indianerne, men senere blev de fordrevet af Ute-stammen. Mange navajoer blev i den anledning solgt som slaver til mexicanerne.

Terry Sherman.

(Foto: [Astonishing Legends](#))

Ute-stammen bor i dag i et reservat, der næsten fuldstændig omgiver Skinwalker Ranch, men ingen af stammens medlemmer har i dag lyst til at bevæge sig ind i området. Det er angiveligt ikke helt let at få dem til at forklare hvorfor, men historien går på, at navajoerne efter at være blevet fordrevet lagde en forbandelse over området. En farlig hamskifter, altså et menneske der kan forvandle sig til farlige dyr eller et monster, skulle herefter opholde sig i området for at fordrive uvedkommende. De lokale indianere kalder en sådan hamskifter for skinwalker og deraf navnet på ranchen.

En skinwalker var tit en ond heks eller troldmand, som havde fået overnaturlige evner ved at begå en frygtelig forbrydelse, fx slå et familiemedlem ihjel. En skinwalker kunne finde på at angribe husdyr, banke på døre og mure, kigge ind ad vinduer og terrorisere mennesker ved pludselig at dukke op og forvandle sig til et dyr. Mange indianere i området tør ikke engang nævne ordet skinwalker af frygt for at pådrage sig dens opmærksomhed.

Det lader ikke til, at Sherman-familien var bekendt med deres ranchs forhistorie, da de flyttede ind i 1994.

Et monster byder velkommen

Allerede den første dag på ranchen fik Sherman-familien en forsmag på, hvad der skulle komme. Terry Sherman var ekspert i kvægopdræt og havde medbragt en flok på 80 meget værdifulde dyr. Som noget af det første skulle kalvene placeres i en indhegning. Det var under dette arbejde, at familien lagde mærke til en enorm hund eller ulv, der langsomt nærmede sig. Da den kom helt tæt på, lagde Terry mærke til, at den nåede ham til brystet. Men da

den opførte sig på en tam måde, anede familien ikke uråd og gjorde ikke forsøg på at skræmme den væk. Måske den tilhørte en nabo? Det havde regnet den dag, og den lugtede tydeligt af våd hund. De klappede den endda et par gange.

Men da en af kalvene var så uforsigtig at stikke mulen uden for indhegningens tremmer, skete der noget. Den store ulv greb pludselig fat i kalvens mule og forsøgte at hale den gennem tremmerne. Den chokerede Terry greb et baseballbat og begyndte at slå løs på ulven. Uden at denne dog reagerede. Han bad så sønnen om at skynde sig at hente en svær revolver inde i huset. Sønnen hentede revolveren til Terry, som straks affyrede mindst tre skud imod ulven. Igen: Ingen reaktion!

Herefter hentede Terry sin tunge riffel i bilen. Han var en erfaren jæger og vidste, hvordan et sådant våben skal bruges. Det første skud fik endelig uhyret til at slippe kalvens mule. Men ingen tegn på at ulven var såret eller bare forskrækket. Terry affyrede flere skud, hvor det sidste øjensynligt resulterede i, at et stykke kød fløj ud på den modsatte side af dyret. Og nu begyndte uhyret endelig ganske langsomt at gå tilbage den vej, det kom fra.

Hovedbygningen på Skinwalker Ranch.

(Foto: skinwalkerranch.org)

Terry og hans søn besluttede at følge efter dyret, som jo nu måtte være alvorligt såret. Sporene var meget tydelige i den fugtige jord. De førte imidlertid ud i et åbent område og forsvandt her så pludseligt, som om ulven var forsvundet op i luften. Forbavsede vendte far og søn tilbage til ranchen. Familien diskuterede hændelsen, men kunne ikke rigtig finde ud af, hvad de skulle mene om den. De besluttede til sidst at lade den ligge og fortsætte med arbejdet. De havde meget andet at se til. Det var dog langt fra sidste gang, de skulle møde underlige og skræmmende væsner på deres nye ranch.

En hårbørste i fryseren

Familien lagde mærke til flere underlige ting ved huset, da de flyttede ind. Der var fx pløkker med svære kæder ved hver af de to indgangsdøre, som om der havde stået store vagthunde. Hver dør i huset havde en slå eller en lås. Ikke blot indendørs, men også udendørs. Som om man ikke blot havde forsøgt at holde noget ude, men også inde. Og det samme gjaldt låger og skuffer inde i huset.

Hurtigt begyndte der at ske underlige ting med genstandene, både inde i huset og udenfor. Salt og peber byttede fx pludselig plads i peber og saltbøssen. Ting som fx hårbørsten, håndklædet eller stegepanden, kunne pludselig forsvinde for efter en tid at dukke op på steder, hvor de bestemt ikke hørte hjemme, som fx i fryseren eller i vaskemaskinen.

En dag kom Gwen Sherman hjem med en pose købmandsvarer, pakkede varerne ud på køkkenbordet, satte dem på plads og gik herefter ind i et andet værelse. Da hun kom tilbage, var alle varerne tilbage i posen! Altså klassisk poltergeist, hvor ting bevæger sig som med spøgelseshånd.

Terry brugte på et tidspunkt et ganske svært stykke værktøj til at grave huller til pæle. Pludselig forsvandt det, for tre uger senere at dukke op hængende i et træ. Faktisk skete flere af disse ting efter, at der på en eller anden måde var blevet gravet i jorden, og familien kom nu i tanke om en underlig klausul i salgsaftalen, hvorefter der ikke måtte graves på ranchens område, uden at den foregående ejer først var blevet informeret.

Flere uhyggelige væsner

Gwen Sherman havde senere sin helt egen oplevelse med en ulv, som hun hævdede var så stor som en hest. Hun kom kørende hjem en aften og var ved at åbne lågen, da hun fik øje på den. Dens ryg var højere end bilens top. Og ulven var ikke alene, men ledsaget af en sort hund, der var en smule mindre og havde et hoved, der virkede underligt lille i forhold til kroppen.

En dag Terry og Gwen kom kørende henimod huset, så de, at en af deres heste blev angrebet af et ukendt dyr. Det var ikke særlig højt, men meget muskuløst og med en busket hale og rødt, krøllet hår. Lidt som en hyæne. Da de nærmede sig, løb det sin vej og forsvandt tilsyneladende ind i en sten! Men hesten havde sår på benene, så dyret

havde været virkeligt nok.

I den mere harmløse ende så familien underlige fugle med meget skrappe farver, som om de egentlig hørte hjemme i troperne. Og på afstand observerede de store væsner, der mest af alt mindede om bigfoot. Når de opholdt sig udendørs, kunne der pludselig opstå en meget skarp moskusagtig duft. Gæs kunne komme flyvende i en nydelig v-formation, men så snart de var over Skinwalker Ranch, spredtes de pludselig for alle vinde.

Historierne om hændelserne på ranchen begyndte efterhånden at nå ud til omverdenen. En dag dukkede en mand med vildtvoksende hår op. Han beder Terry om at få lov til at meditere i området. Terry forsøgte at tale ham fra det, men manden var stædig, og til sidst fik han lov. Terry kørte ham ud på marken og satte ham af. Manden gik lidt væk og begyndte at meditere. Pludselig så Terry på afstand, hvordan et stort væsen, der var næsten usynligt (Terry beskriver det som monsteret i filmen *Predator*), komme farende henimod manden og brøle ham op i ansigtet. Manden blev fuldstændig hysterisk, løb hen til Terry, greb fat i ham og forlangte at blive kørt væk.

(Foto: PublicDomainPictures.net)

Nu begyndte der imidlertid at ske ting, som mere og mere rettede sig direkte imod familien. Der begyndte at dukke underlige lyde op. Nogle lyde syntes at komme fra undergrunden og mindede mest af alt om larmen fra en stor maskine eller fra et passerende tog. Andre lyde kom fra himlen og lød som stemmer. Terrys søn beskrev stemmerne som en blanding af russisk og indiansk, og der var tydeligt to forskellige stemmer. Han opfattede det som om, de talte grimt om ham og hans familie, og han råbte til sidst op mod stemmerne: „Vi kan altså godt høre jer!“ Stemmerne reagerede ved at grine højlydt. Familiens hunde, som indtil da havde gøet op mod himlen, havde så fået nok og stak af.

Nu begyndte der at dukke uhyggelige, mørke skikkelser op om natten. I starten blev de set uden for vinduerne. Men efter en tid kunne familien høre tunge fodtrin på steder i huset, hvor der faktisk ikke var nogen, og så begyndte skikkelserne også at dukke op indendørs. Og så blev de også set for fodenden af familiens senge. Til sidst, fortalte familien, kunne de ikke lukke øjnene, uden at se de mørke skikkelser som i drømme, og hele tiden følte de sig iagttaget.

Ufoernes indtog

Ufoer blev set regelmæssigt på Skinwalker Ranch. Terry så på et tidspunkt et enormt fartøj, der var så tæt på jorden, at det nærmest klippede toppen af træerne.

En nat, da han og sønnen kom kørende, så de nogle stillestående lys forude nær ved horisonten. De troede, at det var en bil, og at der måske var nogen, som havde brug for hjælp. Men da de kom nærmere, begyndte lysene at bevæge sig og fortsatte lige op i luften. En temmelig fantastisk bil, må man sige.

Klassiske flyvende tallerkener blev set flere gange, og på et tidspunkt så Terry noget, der mest af alt mindede om en F117 stealth-jager, der fløj rundt og sendte lys ned på jorden, som om den ledte efter noget.

Markerne kunne pludselig om natten blive oplyst som et fodboldstadion. Nogle gange kom lyset oppefra, medens det på andre tidspunkter lod til at komme nedefra. Der blev set andre underlige lys på himlen, både om dagen og om natten. Nogle lignede små sole eller måner, men Terry fortalte, at når han så på dem gennem en kikkert, så det ud som om, der var en anden himmel på den anden side, og at der fløj noget ud og ind. Som om det i virkeligheden var en tunnel eller et hul.

Men familien så også mange gange kuglerunde lys (såkaldte orbs) i forskellige farver - rød, gul og blå - på størrelse med tennisbolde, der om natten bevægede sig enkeltvis rundt, som om de undersøgte både dyrene og familien selv. De røde og grønne var relativt harmløse, fandt de ud af, men de blå, som også udsendte en knitrende lyd, kunne få dyrene til nærmest at gå i panik.

Familiens tre hunde begyndte at udvise tegn på ren skræk. De nægtede at forlade deres hundehuse i flere dage i træk, heller ikke for at spise. Og på en enkelt nat forsvandt familiens seks katte.

Terry begyndte at tro, at det måske var regeringen, som med en eller anden fantastisk teknik forsøgte at skræmme ham og hans familie væk fra ranchen. Han begyndte derfor at ligge på lur efter fænomenet bevæbnet med sin riffel

og havde faktisk nogen succes.

En aften i maj 1996 oplevede Terry og Gwen, hvordan en af de blå kugler undersøgte en af hestene, som blev meget bange. Men kuglen opdagede tilsyneladende, at den blev betragtet og bevægede sig pludselig henimod ægteparret. Terry fortalte senere, at han aldrig havde været så bange. Kuglen forsvandt igen, men vendte senere tilbage. Denne gang pudsede Terry deres tre hunde på kuglen. De jagtede kuglen ind i noget buskads - og forsvandt. Næste morgen gik Terry ud for at lede efter hundene, men fandt kun tre fedtede klatter inde i buskadset.

(Tegning: Bo Møller Hansen/SUFOI Picture Library)

En rigmand kommer til undsætning

De stadig mere uhyggelige oplevelser tærede selvsagt på familiens nerver. Gwen arbejdede i en bank, men havde stadig sværere ved at passe sit arbejde, og børnenes karakterer i skolen blev dårligere og dårligere. Men det gik også mere direkte ud over familiens økonomi.

Terry var ekspert i insemination og opdræt af kreaturer. Da familien ankom til Skinwalker Ranch medbragte de en besætning på 80 højkvalitetskreaturer. Ranchen skulle have været opfyldelsen af deres drøm om i ro og fred at opdrætte kvæg. Men sådan kom det ikke til at gå.

På relativt kort tid mistede de 14 kreaturer. Nogle forsvandt simpelthen, medens andre efterlod sig spor i sneen, indtil de pludselig forsvandt, som om de var blevet løftet op i luften. Nogle gange blev dyrene fundet døde, men med tydelige spor af lemlæstelse. Spor der var identiske med de uhyggelige kvægmishandlinger, der siden 1960'erne er blevet rapporteret i forbindelse med ufoobservationer især i USA's Midtvesten. Det vil sige fjernelse af legemsdele, øjne osv. Nogle gange også kønsorganer og nogle gange med meget rene snit som med en laser. På grund af disse tab var det efterhånden ikke kun familiens nerver, som hang i laser, men også familiens økonomi.

Heldigvis hørte rigmanden Robert Bigelow om hændelserne på ranchen gennem nogle artikler skrevet af George Knapp. Bigelow steg ombord i sin private jet og havde et møde med familien. Da han ankom, sov de alle i samme rum og var ikke i den bedste forfatning. Bigelow stillede i udsigt, at han ville købe ranchen, og Terry accepterede tilbuddet, hvilket jo ikke virker overraskende. Familien skulle i første omgang blive på ranchen som bestyrere, medens undersøgelsen blev sat i gang. I september 1996 købte Bigelow ranchen, angiveligt for 200.000 dollars.

Bigelow er en mangemillionær, som i flere år har tjent sine penge som leverandør til den amerikanske rumorganisation NASA. Han har især specialiseret sig i konstruktionen af rumstationer. Hans vigtigste firma er Bigelow Aerospace. Det er meget svært at finde ud af, hvor rig han egentlig er, men ifølge rygterne er han MEGET velhavende, og han har længe været meget interesseret i ufoer og det overnaturlige.

Bigelow startede og finansierede organisationen NIDS (National Institute for Discovery Science), som bestod af en række videnskabsfolk, der var villige til at undersøge det overnaturlige. NIDS-folkene blev nu sat til at undersøge hændelserne på Skinwalker Ranch på videnskabelig vis.

Robert Bigelow ved en præsentation i Bigelow Aerospace.

(Foto: Bigelow Aerospace)

En frygtelig tilredt kalv

NIDS-folkene gik straks i gang. De undersøgte området grundigt, for eksempel for planter, der muligvis kunne forårsage hallucinationer eller andre mulige årsager til familiens underlige oplevelser. Uden at de dog fandt noget. De interviewede alle familiemedlemmerne, deres naboer og forsøgte også at få stammefolkene i omegnen til at fortælle om deres opfattelse af hændelserne.

De oprettede mindst en observationspost omgivet af en hundegård, idet hunde åbenbart var gode til at opfatte, når noget overnaturligt var ved at ske, længe før mennesker eller deres apparater. NIDS-folkene satte desuden en mængde fotoapparater og videokameraer op. De skulle dokumentere alt, hvad der foregik, og allerede fra første færd skete der underlige ting.

Låsene på hundegårdene ville simpelthen ikke forblive låste. Igen og igen blev de låst op, uden at der tilsyneladende var nogen i nærheden. Senere begyndte låsene simpelthen at forsvinde.

Terry havde på et tidspunkt fire meget værdifulde tyre i en indhegning med en stor metalanhænger. En dag han netop havde bemærket, at tabet af disse fire tyre ville være ødelæggende, kørte han forbi tyrenes indhegning og bemærkede, at de var væk. Han løb hen til indhegningen for at lede efter tyrene. Han fandt til sidst de fire kæmpetyre presset ind i anhængerens side og som i hypnose. Da han råbte til Gwen, at han havde fundet dem, vågnede de og sparkede i følge Terry et hul i anhængerens side, inden det lykkedes dem at komme ud. Det hele virkede, som om nogen havde hørt hans bemærkning, og herefter havde besluttet at give ham en lærestreg.

Efter denne oplevelse ringede Terry til NIDS-folkene, som netop denne dag var på et sjældent to dages ophold i Las Vegas. De fløj straks tilbage til ranchen for at undersøge tingene. De registrerede forhøjet magnetisme omkring selve folden og opdagede, at anhængereren havde spindelvæv i dørens hjørner, som udelukkede, at tyrene var kommet ind denne vej. Men hvordan var de så kommet ind i anhængereren? Bare at få et enkelt af de tonstunge dyr derind ville have været problematisk.

Senere skete der noget, som blev dokumenteret på film og senere beskrives indgående af Kelleher, den ene af forfatterne til *Hunt for the Skinwalker*. Gwen og Terry Sherman var om morgenen den 10. marts 1997 ude for at øremærke nogle kalve, der var blevet født for nyligt. De fandt den første kalv sammen med moderen og øremærkede kalven. Alt syntes at være i orden, måske lige bortset fra en underlig, stærk lugt. Herefter bevægede de sig ca. 300 meter længere væk for at mærke den næste kalv. De hverken så eller hørte noget usædvanligt. Men efter ca. 45 minutter begyndte hunden, som var sammen med dem, pludselig at knurre og rejse børster, samtidig med at den kiggede i retning af den første kalv. Så vendte den rundt og løb sin vej. Den blev ikke set siden.

Parret skyndte sig tilbage og kunne i første omgang kun se kalvens mor, der opførte sig meget underligt. Den løb haltende frem og tilbage i en stor halvcirkel og var meget forpustet. Så fandt de kalven. Dens brystkasse var nærmest blevet tømt for kød, muskler og organer, og den lå på ryggen med alle fire ben spredt ud, som om nogen omhyggeligt havde placeret den sådan. Øret med det store gule mærke var blevet skåret af, men både øret og mærket manglede. Den ene lårbensknogle var tilsyneladende med stor kraft blevet revet ud af skelettet. Hvilket dyr kunne have gjort det? Og på mindre end 45 minutter uden at ægteparret blot 300 meter væk havde lagt mærke til noget?

Ægteparret ringede igen til NIDS-folkene, som pudsigt nok endnu engang var på et sjældent to dages ophold i Las Vegas. I løbet af nogle timer ankom der fire mand inklusive en dyrlæge. De gik straks i gang med undersøgelsen, men kunne kun konkludere det indlysende, nemlig at det umiddelbart så ud som om, kalven var blevet overfaldet af et stort rovdyr, men at snitsårene talte imod denne hypotese.

En ekspert i dyrespor blev også indkaldt til at undersøge området, uden at der kom noget ud af det. Der blev indsamlet prøver af hud, kød og kogler, som blev sendt til yderligere undersøgelser forskellige steder. Her fandt man ud af, at der var blevet brugt to forskellige instrumenter: Et større til at hugge med som en machete, og et mindre til at skære med som en skalpel eller en meget skarp kniv. Da der ikke blev fundet en dråbe blod på stedet, konkluderede NIDS-folkene, at kalven måtte være blevet maltrakteret et andet sted. Men af hvem eller hvad? Sagen forblev igen uopklaret.

Videnskaben får røven på komedie

En aften lige efter historien med kalven kunne man pludselig høre kreaturerne begynde at brøle ude på marken. Terry greb sin riffel og kørte derud. Nu ville han ikke miste flere dyr. To af folkene fra NIDS sprang i deres egen bil og fulgte efter. De havde et videokamera og filmede noget af det, der nu skete.

Da Terry nåede frem, sprang han ud af bilen og fik øje på et stort dyr med pels stående under et træ. Oppe i træet sad et andet dyr, men Terry kunne kun se øjnene, der var gule og så store som fodbolde. Han skød efter og ramte det store dyr under træet. Det forsvandt straks som ved et trylleslag. Herefter skød Terry efter øjnene oppe i træet. Også denne gang ramte han, og væsnet faldt til jorden. Men da Terry gik hen til træet, finder han ikke noget lig eller blod, men blot et underligt spor. Sneen lå stadig i klatter forskellige steder, og i en af disse klatter var der et spor med kløer som efter en dinosaur, en raptor. NIDS folkene ankom og filmede sporet. De fulgte i sporets retning, men fandt hverken flere spor eller dyret med de store øjne. Så heller ikke denne gang noget endeligt bevis.

Og sådan fortsætter det. Videnskabsfolkene begyndte for eksempel at se de samme underlige lys og lyskugler, som Terry og hans familie så, men hver gang er de lige uden for kameraernes rækkevidde. Eller kameraerne er lige netop løbet tør for strøm eller på mystisk vis blevet ødelagt. Eller NIDS-folkenes fartøj med udstyret ville pludselig ikke starte. De underlige ting skete sjældent præcist det samme sted eller på helt samme måde. Og hvis man rettede kameraerne på et bestemt sted, kunne man være sikker på, at lige netop her skete der i al fald ikke noget. Det var som om, der var nogen der legede med videnskabsfolkene.

Sherman-familien flyttede senere fra deres ranch. NIDS-folkene fortsatte deres undersøgelser, men herefter og især efter år 2000 faldt antallet af mystiske observationer pludselig dramatisk. Bigelow besluttede da at stoppe undersøgelserne, og i 2004 opløste han NIDS. Der kom absolut intet videnskabeligt ud af de 8 års undersøgelser. NIDS havde ingen konklusioner, som blev understøttet af data. Der var således ikke stof til en videnskabelig artikel, og hvem ville i så fald have udgivet den? Mange af de ting, de oplevede, vidste de ikke engang, hvordan de skulle

beskrive. Det hele var bare for underligt.

Skinwalker lever videre

Da Bigelow i 1996 købte Skinwalker Ranch, lukkede han den straks af for omverdenen. Årsagen var, at han ikke ville have sine undersøgelser forstyrret af alle mulige ufonørder, drukkenbolte og andre tosser, som Knapp udtrykker det i et af sine foredrag. Knapp fik dog som journalist lov til at besøge ranchen i 2000, hvor han lavede en række interviews og også fik lov til at filme og tage fotos. Meningen var, at der skulle komme en bog ud af det. Men fordi der nu kom flere og flere, der forsøgte at trænge ind på ranchen, fik Bigelow ham til at udskyde projektet. Han måtte gerne lave artikler, men uden billeder.

I 2003 er de mystiske aktiviteter på ranchen imidlertid stort set forsvundet, og man vurderer nu, at man lige så godt kan vove springet, og Bigelow giver grønt lys for bogen. I 2005 udkommer så Knapps og Kellehers bog *Hunt for the Skinwalker*, som rigtig sætter gang i interessen.

På nettet kan man i dag finde utallige artikler, diskussioner og interviews, der handler om de mystiske hændelser på Skinwalker Ranch. Knapp kan også opleves på nettet, hvor han holder foredrag om emnet og især gør meget ud af at fortælle historierne. I 2014 udkom der endda spillefilmen *Skinwalkers*, der løseligt bygger på de uhyggelige historier.

I 2017 og fremefter får historierne om Skinwalker så et interessant efterspil med den såkaldte Pentagon-sag. Kort fortalt går sagen ud på, at det er lykkedes en senator at få afsat 22 millioner dollars fra forsvarsbudgettet til noget, der kunne ligne en undersøgelse af ufoer. Pengene er i virkeligheden gået til Robert Bigelow, som har brugt dem på yderligere undersøgelser på Skinwalker Ranch fra 2008 til 2012.

I 2016 solgte Bigelow ranchen for 4,5 millioner dollars til det private firma Adamantium Real Estate, som i 2018 fik navnet Skinwalker Ranch registreret som et varemærke. Ifølge ansøgningen skulle formålet være underholdning.

Virkelig ingen konklusion?

Det er nok ikke helt rigtigt, når fx Knapp hævder, at NIDS ikke havde nogen konklusion. I al fald lægger han ikke skjul på, hvad han selv mener om al mystikken, og at flere af NIDS-folkene var af samme mening. Denne konklusion kan især belyses ved en enkelt hændelse.

En nat i august 1996 var en af NIDS-folkene sammen med Terry på overvågning ude på farmens højdedrag, da de pludselig fik øje på et gulligt lys i det fjerne. Da de vendte deres natkikkerter imod fænomenet, kunne de i det infrarøde lys se, hvordan lyset pludselig blev til et tredimensionelt hul eller en tunnel, der svævede nogle fod over jorden. Efter en tid begyndte hullet at blive større, og nu kunne de se, hvordan et menneskelignende væsen uden hoved langsomt pressede sig gennem hullet. Da det var kommet igennem, gik det ud i mørket og forsvandt. Hullet lukkede sig efter det, og lyset forsvandt også. En af forskerne beskrev det senere som et typisk sort hul eller en interdimensional portal. En dør til en anden verden, som væsnerne på den anden side kan bruge som indgang til vores verden.

Ifølge Knapp er ufoerne i virkeligheden det „skinnende nips, som skal lokke os ind i den mørke skov, hvor dunkle væsner lurar“. Men hvad er deres motiv? Knapp udtrykker flere steder troen på, at i det mindste nogle af disse „væsner“ lever af den frygt, de fremkalder hos mennesker. Det, der overgik Terry og Gwen Sherman på deres ranch, lignede mest af alt en slags psykologisk krigsførelse og passer fint med den teori.

Men ideen om ufoerne som værende udtryk for væsner, der rejser til os fra en anden dimension, er bestemt ikke ny, og det er heller næppe tilfældigt, at NIDS-folkene falder tilbage på netop den ide. Den stammer i sin nuværende form fra den franske computerspecialist og ufolog Jacques Vallee. I 1960'erne troede Vallee stadig på, at ufoerne var rumskibe fra andre planeter. Men efterhånden begyndte han at opfatte denne forklaring som alt for snæver. I stedet

Jacques Vallee har igennem årene skrevet mange væsentlige bøger og artikler om ufomyten og har sammen med blandt andre J. Allen Hynek været toneangivende, men hans seneste bog med titlen „*Wonders in the Sky: Unexplained Aerial Objects from Antiquity to Modern Times*“ og ikke mindst hans nuværende engagement i bl.a. NIDS og Bigelows projekter slider gevaldigt på renommeet.

(Foto: disclose.tv)

begyndte han at interessere sig for religiøse bevægelser, gammel overtro, spøgelse, dæmoner, engle osv.

I 1969 udgav Jacques Vallee sin berømte bog *Passport to Magonia - From Folklore to Flying Saucers*, hvori han hævdede, at det var langt mere sandsynligt, at ufoerne var væsner fra en anden dimension, og at de altid havde besøgt menneskeheden. Menneskene havde blot ikke været i stand til at opfatte dem i deres sande form, men kunne kun beskrive dem som væsner fra religion eller overtro.

Det interessante ved denne Jacques Vallee, faderen til teorien om de interdimensionale væsner, er nu, at han i dag ikke kun er medlem af det videnskabelige ekspertpanel, som arbejder under Bigelow Aerospace, men også af Bigelow blev ansat som videnskabelig rådgiver for NIDS. At NIDS-folkene nåede frem til en konklusion om væsner fra andre dimensioner, er således i virkeligheden ikke så sært.

En god historie

Især når man har lyttet til et af George Knapps foredrag, sidder man uvægerligt tilbage med fornemmelsen af, at man netop har hørt en god spøgelseshistorie. Knapp er god til at blande uhygge med humor og tilsætte detaljer de helt rigtige steder, så man næsten fornemmer at være i Terrys eller Gwens sko under deres uhyggelige oplevelser. Mange steder på nettet bliver der da heller ikke sparet på de uhyggelige baggrundslyde under fortællingen. Knapp virker også ved første øjekast meget troværdig.

Man bør dog gøre sig den tjeneste ikke kun at lytte til et enkelt foredrag af Knapp, men til flere. Og også sammenligne med udtalelser af Kelleher. Så begynder der nemlig at dukke ting op, der ikke helt rimer.

I et foredrag af Knapp lagt ud på YouTube den 17. juni 2008 fortæller han i historien om den store ulv, at det var kalven, der stak mulen ud mellem tremmerne. Kelleher hævder derimod i et interview andetsteds, at det var den store ulv, der stak snuden ind mellem tremmerne og bed kalven i mulen. Og det er bestemt ikke det eneste sted, man kan finde ting, der ikke helt stemmer.

Det fortælles et sted, at Terry slog den store ulv over ryggen med et økseskaft, medens det et andet sted fortælles, at det var med et baseballbat. Et tredje sted tales der om, at det var Terry og hans far, der slog dyret med stokke.

Nogle steder skyder han først ulven med en kaliber .357 revolver, medens det et andet sted er med en kaliber .44.

Et par steder hævdes det, at Terry gik ud for at lede efter ulven med sin søn. Et andet sted er det med sin egen far.

At fx Knapp ikke tager det så nøje med sandheden, bliver især tydeligt i historien, hvor Gwen Sherman er ude at køre og møder den store ulv. I foredraget fra 2008 fortæller Knapp, at ulven, hun her mødte, var den samme, som bed kalven i mulen - og som vi husker, nåede den Terry til brystet. Den var her ledsaget af en sort hund med et underligt lille hoved. I et foredrag lagt ud på YouTube i september 2018, altså ti år senere, er ulven, Gwen møder, vokset til hestestørrelse. Og nu er den ikke ledsaget af en sort hund med et lille hoved, men derimod af TO hunde med for STORE hoveder!

Det er her et stort problem, at formidlerne ikke altid overholder kronologien. Et kritikpunkt, der også bliver rettet mod Knapps og Kellehers bog. Når der berettes om hundredvis af historier, der indeholder lignende elementer, bliver det umuligt at vide, om der konkret er tale om to forskellige historier eller blot om den samme historie, hvor den ene (eller måske endda begge to) er overdrevet eller på andre måder forvansket. Vi skal huske på, at Knapp ikke selv har oplevet noget mystisk på ranchen - det pointerer han selv - men kun fortæller, hvad Terry har fortalt Knapp eller andre, som så har fortalt det videre til Knapp.

For eksempel fortæller Knapp også om stemmerne fra himlen i foredraget fra 2018. Fortællingen lyder her rigtig meget som fortællingen i foredraget fra 2008. Men nu blot med den ekstra oplysning, at det i virkeligheden var en drøm, som både Terry og Gwen havde den samme nat. Var den første historie nu også blot en drøm, eller var det fortællingen om en helt anden begivenhed?

Formidlernes fremgangsmåde vidner desværre om, at den gode historie her har forrang for sandheden og viser også, hvordan fantasien en gang imellem løber af med dem.

Et andet godt eksempel på dette er historien om dødsfaldene på ranchen, som dog ikke fortælles af Knapp. Ifølge rygterne skulle to af Bigelows sikkerhedsvagter være blevet dræbt under udførelsen af deres arbejde sammen med NIDS-folkene. Politikeren og skuespilleren Jesse Ventura (herhjemme nok bedst kendt for sin rolle i actionfilmen *Predator*) stod fra 2009-2012 for dokumentarserien *Conspiracy Theory*, hvor han i et afsnit besluttede sig for at undersøge påstanden. Han fandt ud af, at Bigelow rigtigt nok i en artikel i New York Times i juni 2010 under en snak

om ufoer, havde sagt „Nogle er blevet dræbt, nogle er blevet såret“. Det lykkedes faktisk Jesse Ventura i afsnittet at passe den ellers så mediesky Bigelow op og spørge ham om, hvad han egentlig mente med udtalelsen. Det kommer så frem, at han slet ikke hentydede til Skinwalker Ranch, men til en meget ældre historie fra Sydamerika, nemlig Colares 1977, hvor der netop angiveligt var mindst to dødsfald. Ja, nogle gange skal der ikke så meget til.

(Foto: [The UFO Chronicles](#))

Hvad sker der i virkeligheden på Skinwalker Ranch?

I 2011 skrev James Carrion en særdeles interessant artikel med titlen „[Hvad sker der i virkeligheden på Skinwalker Ranch](#)“. James Carrion var direktør for MUFON fra 2006 til 2010. MUFON er verdens største ufoorganisation med udspring i USA.

I artiklen giver James Carrion en del af forklaringen på, hvorfor han til sidst valgte at trække sig som direktør, og her spillede Skinwalker Ranch en ikke helt ubetydelig rolle.

I artiklen fortalte James Carrion om, hvordan han på et tidspunkt var rejst til Utah for at finde nyt materiale til en genudgivelse af bogen *The Utah UFO Display* skrevet af dr. Frank Salisbury. Bogen, som er fra 1974, beskriver hele regionen som et meget gammelt hotspot. Da Skinwalker Ranch ligger i området, ville et besøg her være naturligt. Salisbury anmodede Bigelow om at måtte besøge ranchen, men fik afslag. Det samme fik Carrion, og de måtte derfor nøjes med at interviewe folk, der boede i nærheden. De fik her hjælp af Brad Newton (pseudonym), som havde lavet research i området i mange år, og hvad Carrion her erfarede, opfattede han som meget bekymrende.

Brad Newton arbejdede på et tidspunkt sammen med NIDS på ranchen. En af NIDS-folkene fortalte ham en dag, at der efter en observation var blevet fundet nogle metalstænger, som bestod af Element 115, et stof der ikke stammer her fra Jorden, og i øvrigt fortalte videnskabsmanden, at han havde arbejdet i Area 51, regeringens hemmelige testområde, hvor man havde samlet 150 kg af dette materiale, og nu forsøgte at finde ud af en måde at bruge det på. Dette, understreger Carrion, er i virkeligheden den velkendte Bob Lazar-historie, som i bund og grund viste sig at være humbug. Carrion fik senere fra en anden af de tidligere NIDS-folk fortalt, at der VAR blevet fundet stænger, men at det havde været almindelige kulstofstænger til lamper. Men hvorfor så hele denne fuphistorie fra NIDS-manden om Element 115?

Gennem Newton fik Carrion desuden kontakt til broren til den ejer af ranchen, som havde solgt den til Sherman-familien. Broren stod fuldstændig fast på, at der bestemt ikke havde været ufoer eller var foregået noget som helst mystisk på ranchen, før Sherman-familien flyttede ind. Derimod havde han haft en anden underlig oplevelse. Nemlig

James Carrion har tidligere været leder af MUFON, men er i dag en af ufoorganisationens kritikere.

(Foto: [The UFO Chronicles](#))

at han en dag fik et telefonopkald fra selveste Bigelow, der forsøgte at overtale ham til at indrømme, at der faktisk også før Sherman-familien var sket mystiske ting på ranchen.

Disse informationer fik selvsagt Cameron til at tvivle på ærligheden bag de såkaldte videnskabelige undersøgelser på Skinwalker Ranch.

Det der imidlertid for alvor gjorde ham skeptisk, var Bigelows åbenlyse forsøg på at styre MUFON. Ufoorganisation havde et stykke tid haft økonomiske problemer. Men i 2009 indgik de et samarbejde med BAASS (Bigelow Aerospace Advanced Space Studies), som i realiteten er Bigelow Aerospaces ufoafdeling. Aftalen betød, at MUFON fik tilført midler i rater, mod at de afleverede de rapporter om ufoobservationer og bortførelseshistorier, som folk sendte til dem, til Bigelow. Dette var en problematisk handel, da observatørerne faktisk var blevet lovet diskretion i forbindelse med rapporterne. Carrion påpeger her, at man jo ikke kan vide, hvor disse rapporter ender, eller hvad de bliver brugt til. Og desuden ville denne handel give Bigelow midlerne til at afpresse og dermed styre MUFON gennem pengebidragene.

MUFON's bestyrelse valgte imidlertid at overhøre Carrions bekymringer, og i 2010 valgte han derfor at træde tilbage. Hensynet til økonomien havde tilsyneladende højere prioritet end uafhængigheden og løfterne til almindelige mennesker med deres observationer.

Når hemmelighedskræmmeri erstatter videnskab

Den nye film fra 2018 *Hunt for the Skinwalker* illustrerer ganske godt, hvad problemet er med historierne omkring Skinwalker Ranch. Filmen bliver på nettet betegnet som uden egentlig substans. Den ene historie efter den anden, men uden virkelige oplysninger, som kunne understøtte dem. Lidt ligesom bogen af samme navn. Det allermeste kunne allerede i forvejen findes på nettet, og dette virker desto mere absurd, når det samtidig oplyses, at ranchen har været „videnskabeligt“ undersøgt i hele to årtier, uden at der grundlæggende er kommet noget som helst ud af det.

Som et eksempel kan tages resterne af den mishandlede kalv. Selve mishandlingen blev angiveligt ikke set af nogen, men beskrivelserne af de brugte redskaber (noget der ligner en machete og en skarp kniv) mere end antyder, at det var menneskeværk. Det samme gælder kalvens placering med benene ud til siderne. Det manglende blod kan forklares med, at lemlæstelsen foregik et andet sted. Og hvorfor skete dette og andre ting, pudsigt nok præcist, når NIDS-folkene ikke var til stede?

George Knapp er uden tvivl en af hovedpersonerne i filmen, med rigmanden Bigelow i baggrunden. Det mere end antydes, at de begge ved mere. At de altså sidder inde med oplysninger, som de af uransagelige grunde ikke vil rykke ud med til offentligheden. De er dog tilsyneladende ikke mere hemmelighedsfulde, end at de gerne vil samarbejde om at producere både en bog, artikler og en film. Og Knapp holder gerne foredrag. Når bare det er en forudsætning, at de ikke behøver fortælle det hele. Som Jason Colavito fremhæver i sin anmeldelse af filmen på sin blog, så er det et fundamentalt problem, når en journalist har fælles interesser med ham eller hende, han skriver om, og herefter hemmeligholder vigtige oplysninger for sine læsere og lyttere. Dette bliver desto mere absurd, når man erindrer sig ufoentusiasters evindelige klager over diverse regerings mørklægning af ufoerne mv.

At forsøge at opklare samtlige historier fra Skinwalker Ranch vil selvsagt være halsløs gerning. Der er i hundredvis. Men det enorme antal gør altså bare manglen på konkrete beviser mere suspect. Hvis vi har lært noget af de store ufosager, som fx Rendelsham eller lysene fra Phoenix, så er det faren ved blot at hælde samtlige spor og observationer i den samme gryde og postulere, at de er udtryk for samme fænomen. Det er nødvendigt at skille tingene ad.

Det siges udtrykkeligt i filmen, at jo mere NIDS-folkene undersøgte tingene videnskabeligt, jo færre blev beviserne. De konkluderede derfor, at de havde at gøre med et fænomen, der bevidst undgik enhver form for undersøgelse. Men kunne man ikke bedre konkludere, at jo bedre man undersøgte tingene, jo tættere kom man på sandheden, nemlig at det i virkeligheden ikke var andet end historier og misforståelser, eller måske endda bevidst fup fra nogle, der havde en interesse i at tjene penge på fx salg af farmen? Dette er nemlig videnskabens fornemste opgave: At skille menneskeskabte historier fra den objektive virkelighed. Videnskaben fik i virkeligheden ikke „røven på komedie“. Den løste sin opgave, men da den ikke leverede det ønskede resultat, blev metoden simpelthen opgivet af NIDS-folkene, og historiefortællerne med Knapp i spidsen tog over. Når man lever af mystik, har man selvfølgelig ingen interesse i opklaring.

Den samme fremgangsmåde kan man se brugt i den nye såkaldte Pentagon-sag, hvor forsvarsministeriet brugte 22 millioner på ufoundersøgelser, som hovedsageligt gik til Bigelow. Dette blev slået stort op i pressen - og det til trods

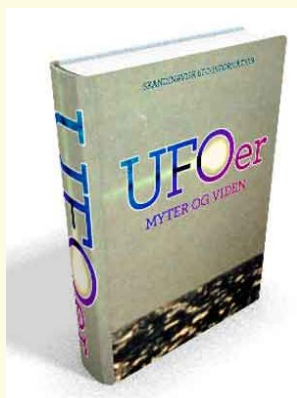
for, at der også her kom bemærkelsesværdigt lidt ud af det. Lige nu forsøger det nyskabte firma med forkortelsen TTSA (To The Stars Academy) med tydelige forbindelser til Bigelow og hans folk at tjene penge på sagen.

George Knapp siger i sine foredrag, at han har på fornemmelsen, at væsnerne på Skinwalker Ranch havde til formål at sprede skræk og rædsel. At de på en eller anden måde hentede næring i menneskers angst og levede af den. Heri har han sandsynligvis ret. Meget tyder dog på, at disse „væsner“ ikke kommer fra en anden dimension, men skal findes meget tættere på.

Kilder:

www.ovni.ch/guest/bourdais6.htm,
<https://allthatsinteresting.com/skinwalker-ranch>,
<https://thoughtcatalog.com/emily-madriga/2018/04/creepy-facts-about-utahs-skinwalker-ranch-2/>,
www.gaia.com/article/is-skinwalker-ranch-home-to-an-uneearthly-dire-wolf,
www.youtube.com/watch?v=RJIOCNYtERY,
www.youtube.com/watch?v=sg8iK2OGVLE,
www.youtube.com/watch?v=l-zj-YYaFkk,
www.youtube.com/watch?v=DS5spXIVxwU,
www.youtube.com/watch?v=RHeTQp5q4sc,
www.youtube.com/watch?v=ia5wjVFL8N8,
www.youtube.com/watch?v=V2Wiya01ct0,
www.youtube.com/watch?v=PcPsChjUyhQ&list=PLP91MoJPpYK38YC3IXTtfz5RBbEdg3d_K,
www.theufochronicles.com/2018/10/what-is-really-happening-at-skinwalker-ranch.html,
www.youtube.com/watch?v=yYMj1LHtOmw,
www.jasoncolavito.com/blog/review-of-hunt-for-the-skinwalker-a-new-documentary-about-skinwalker-ranch,
www.youtube.com/watch?v=UhmjwS98IB0 og
www.openminds.tv/jeremy-corbey-upcoming-documentary-on-the-skinwalker-ranch-may-15-2018/41795.

Køb bogjulegaverne nu!

Danmarks største og flotteste ufobog: *UFO'er - Myter og viden* er indbundet i A4-format, på 204 sider og med 120 illustrationer i s/h og farve, stikordsregister og forslag til videre læsning.

Normalpris: kr. 349,00.

Tilbudspris: Kr. 261,75. Du sparer kr. 87,25. Bestil [her](#).

Få en gratis læseprøve [her](#).

Bogen om de mystiske fund: *Ildkugler over Danmark - om sten der aldrig fløj* er på 134 sider, i A4-format, med illustrationer i farve og s/h, stikordsregister og mange kildehenvisninger.

Bogens forord er skrevet af astrofysikeren Michael Linden-Vørnle.

Normalpris: kr. 159.

Tilbudspris: Kr. 119,25. Du sparer kr. 39,75. Bestil [her](#).

Ildkugler over Danmark
- om sten der aldrig fløj

Ole Henningsen

Skandinavisk UFO Information

Få en gratis læseprøve [her](#).

Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2019

- og vælg en bog

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener. Du kan læse om SUFOI's formål og vision [her](#).

Du kan med et økonomisk bidrag på kr. 250 - og naturligvis gerne mere - gøre det muligt for os fortsat at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Vi håber, at rigtig mange vil fortsætte med at bakke op om vores arbejde ved at blive medlem af støttekredsen.

Betaling foregår via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret (fx B-033) på den ønskede, gratis titel.

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

Vælg 1 af disse 4 titler:

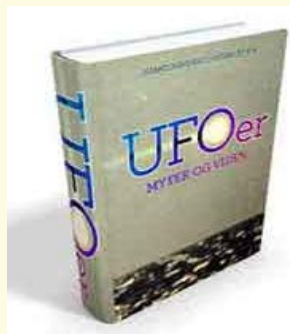
Ildkugler over Danmark
- om sten der aldrig fløj

 Ole Henningsen
Skandinavisk UFO Information

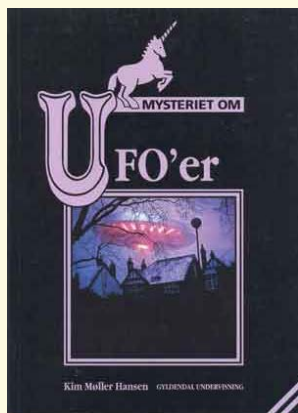
Ildkugler over Danmark

Værdi: Kr. 159,-
Bestillingsnr.: B-088

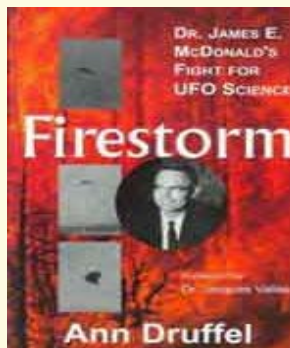
UFO'er - Myter og viden

Værdi: Kr. 149,-
Bestillingsnr.: B-087

Mysteriet om UFO'er

Værdi: Kr. 54,-
Bestillingsnr.: B-033

Firestorm

Værdi: Kr. 89,-
Bestillingsnr.: B-054

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.

© SUFOI 2018. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#). Print og fotokopier af indhold fra *UFO-Mail* er belagt med Copydan-vederlag.

[Hjemmeside](#)

[Send UFO-Mail til en ven](#)

[Tegn anbonnement](#)

[Opsig abonnement](#)

© [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#) • Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted

